

MIC. L 774A

RASHI,

PERUSH RASHI 'AL HA-TORAH.

פירוש רש"י על התורה.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[14--]

ORIENTAL SCRIPT

למה יי שמו וכן כולה וכן מכבת כרעה וחילו
כל השירות ועל כל מה שמקלם בן יש נוספת עוד ולי
כמירת מן בשרודם שמקלסין אתו ואין בו סוס ורכבו
שניהן קשורין זה בזה והמים מעלין אותו לדום ומורידים
אותן לעומק ואין נפרדין רמה שליוך כמו דמו לגוא אתון
נוחאי קידתא ומרד ש אגדה כל אחד או מ' רמה זכת אחד אומ' י
ידה מלמ שהיו עולין לדום ויורדין לתהום כמ' אומ' ירה
אכן פנתה מלמעלה למטה עזיז מרתיה אונקלדוס תירג
עזיז כמ' עזיז ומרת כמ' ומרת י ואני תמיה על לשון המקרא
שאין לו חמה בנקודתו כמוהו במקרא לא בג מקומות שחיות
סמוך אצל ומרת ובכל שאר מקום נקוד כשדק יי עזיז ומעיו
עזיז אלק השמורה ובן כלתיב שלשתי אותיות הנקודה מלא
פוס כשהיא מארכת באות שליטית ואין השמית ב שבת ב
היא שונה נקודה כשדק כמ' עזי עזי חק חקי רק רקי על עליו
ושליטים לכלו ואלוג עזי ומרת שככאן שלטעיה ושל
תילים נקודים כחטף קמין ועוד אין באחד מהן כתיב כ
ומרת י לא ומרת י וכולן סמוך להן ויהי לי לישועה לכך
אומ' אני שהוא לישב לשון המקרא שאין עזי כמ' עזי ולא
ומרת כמ' ומרת י לא עזי שם דבר הוא כמ' הישבי בשמים
שכני סמך שכני כחגוי סלע וזה הוא השבח עזי ומרת יה הוא
היה לי לישועה ומרת רבוק הוא לתיבת השט כמ' לעזרת יי
כגבורים בעברתי יי רבת בני האדם ולשו ומרת לשון לא
תומר זמר ערצים כיסוח וכריזה עיון ונקמתו של יי
היה לנו לישועה ואלתתמה על לשון ויהי שלא כמ' ויהי
היה שיש לי כמה מקריות מדבר פכליזון זה וזה דוגמתי
את קירות הכית סביב להיכל ולדבר ויעש עלנות סביב היה
לו לומ' עשה וכן מבלתי יושחטם היה לו לומ' שחטם
והאנשים אשר שלח עשה יומתו יתו היה לו לומ' ואשר
לא שם לנו אלדבר יי וייטב היה לו לומ' טוב את עבדך בשרח
וכן בדברי המעים ובני יי הישבים בערי יהודה וימלך יליהו
רה יעם היה לו לומ' מלך נליהן וכן תמצא הרבה זה לומ'
ככבודי כגלה עלי יי והיו מראין אותי כאצביני יתה יתה

03854

על הים מה שלא ראו נביאם ואנורו אונקלוס תרגם
לשון נה נה שאנן לנה צאן לא נאנהו לשון נוי
אספר נח ושפחו לבאי עולם כגון מה דרך מרוד יורי
צח נאדום וכל העינין לי אכיוה וארוממה לי אכרי
לא אני תחלת הקרושה מוחזקת ועומדת לי הקרושה
קרושתו חלותו עליו מימי אבותי לי אש מלחמה בעל
מלחמות כמי איש נעמי וכל איש אישך מתורגם בעל
נכין וחזקה והיית לאיש גבור יו שמו מלחמותיו לא בכל
זיון לא בשמו הוא נלחם כמי ואני בא אליך בשם לי צבאות
לא נל שמו אף בשעה שהנא נלחם ונוקם באויביו אחי
הוא במידתו לרחם על קוראיו ולזון כל באי עולם ולא
כמידת כשר ורם ומלכי ארמה שכשהוא עוסק במלחמה
פונה עצמו מכל עסקיו ואין לו כח לעשות זו וזו מרכבת
פדעה וחילו ומבחר במשקל מרכב משקל מקרא קודש
טבעו אין טבעה לא במקום טיט כמי טבעתי בית מצולה
ויטבעו ויהו כטיט מלמ שבעשה הים טיט לגמול להם
כמידתם ששיעברו אתי כחמר ובלכניס ירה כים שדי
כי מא שדי כמי לשון יהיה כמי או ירה ירה ומתרגם
או ישראה ישתרי והתי ממששת כאילו במקום תני
מתפעל תהונות יכסומו כמי יכסום והיור האמיניית
ינדה בו וכך דרך מקראות כמי ובקרך וצאנך ירבין וכמי
ירבין מדשן ביתך והיור הראשונה שמשמשה לשון עתיד
כך פירשהו יכסומו יכסום ואין דומה לו במקרא בנקודתו
ענה לו ליעקר יכסומו מלא פוס טבעו כים סוף כרי
שיחזרו חמים וכסו אותם כמו אבן וכמקום אחר צללו
כעופרת וכמקום אחר ואכלמו כקט חפץ הרשעים כקט
הולכים ומיטרפים עולים ומרדדים כינוניים כאבן
והכשירים כעופרת שפחו מיד נמינך לי נמינך ל פעמי
ימינך תרעץ אויב משוכך ומלוקה כלבד וכרב גאנך
תהרס קמריך אס ירו כלבד מרעצת כשהוא מדומס כרב
כמינו או יהרס אויביו ואם כרב גאונו איביו נהרסין כרב

הדונוק לווהו כשיש לו כחם חרוץ אש ואכלהו כק
עושיין רצו ושלמקום השואה ללפשת יתן ומינך יתן
כחלה צילאתי ימינך חשנית תרעץ אורי נה
אותה ימין עצמה תרעץ מה שאי אדם עשה
שתימלאכות בירו אחת ופשוטו שלד
בכחמה מלאכה היא תרעץ אויב וכמה
כיהנה איבך יכני הנה איכין יאב ערמתי רשעים יע
מתי רשעו ועלון נשאו נהרות יל נשאו נהרות קולם לל
לנו יל לא לנו אענה נאס יל אענה את הטמים אנכי לל
אנכי אשירה עורי עורי רכורה עורי עורי דברי שיה
תרמסנה רגל רגלי עיני פעסודלים ונתן אלצם לנחלה
נחלה ליל עברו נאדרי במשקל רבתי עם שרתי
גנובתי תרעץ תמיד היא רועצת ומשברת את האויב
ידומ לו וירעצו וירוצצו אתי ולו נראה כי נאדרי אינו
סובב אלהימין כי ימין לשון נקבה הוא כמי ימין יל
רוממה לא להק סובב וכן דרטהו ימינך יל שאתה
נאדרי בכח מה מלאכתה ימינך רועצת את האויב תהר
תמיד אתה הודם קמין הקמים לנגדך ומיהם הקמים
גנגדך אלו הקמים עלי יל וכן הוא אומ כי הנה איבין יהם
ומה היא ההומיה על עמך יערימו סוד ועל זה קורא אור
עמך אויבת וברוח אפיק רוח היוצא משני הנחור
של אף דיבר הכתוב כפיכול בשכינה רוגמת מין כשר
ורם כרי להטמיע און הבריות שיהוה שנוכלו לחנין
דבר כטאדם כועס יוצא רוח מנחיריו וכן כל עלה עין
באש ואור מרוח אפויכלו וזהו שאמ למען שמיים
אפי כשזעמי ביה נשמתינו ארוכה וכשחזר ביה
נשימתו קצרה ותהיתי אחטם לך למען תהלתי אש
חטם בנחירי לסתום לפני האף והרוח והחמה שלא י
לך בשבילך אחטם כמי ונקח בחטם במסכת שבת
נראה בעיני וכל אף וחרון שבת קרא אפי אומבי הוא
אף כמי ועצמי חרו מגי חורב לשון שבת ומנוקד

...כעת הקצו וזרית הי
נגזרה רצה וכל חימי על שם חמימות על כן אומ
זו פערה בני וכנוח החמה נתקרה דעהו גערמו מים
ליוס תירגמו לשון ערמומית כמ בערמה יורה רגמ
בהכמה כן גם זה חכימו ולט צחות היורה כמ ערמות חטים
ונצבו כמ נר יוכיח גערמו ממויך רוח שוצא מאפיך יבטו
המים ונעזא וגלים כמ כרו של ערומה שהוא גבוה כמונד
כתרגומי כשור כחומה נר לשון צבור וכנוס כמ נר קציר
ביוס נחלה כונס כנר לא כתב כונס כנאר לא כנר ואת
היה כמ כמ כנאר וכונס לט הכנזה הוה לו לכתוב כונס
ככנאר בני הים לא כונס לשון אוסמו וזכר הוא וכן קמו
גאחר ויג יור נר אחר לא אין לשון קימה ועמידה בנודות
זמנו מווי וציבורים ולא מצינו נאר נהוא לא בלא פוד
דמעתי כנארך את כנאר החלץ קבאו כמ וכגינה
תריאוי יורה השו נעשו כאבנים והמיפ זורקן את
המצר גלהאבן ונקכמו ונלחמים כס כלל מדיני קשי
בליים בחוזק הים ודרך מקראות לדבר כן כמ ער לב השמים
כלי ושלח לי עיקרו ותורפו שלדבר אמר אויב לעמו
כשפיתו היום אררוף ואשיגם ואחלק שללם עם שדיו ועבדי
תמלאמו נכשי תמלא מהם יש הרבה בלשון זה כמ ארץ
הנגב נתתני כמ נתת לי ולא יכלו דברו לשלום כמ דבר
אגיד לך כמ יצאו ממני מספר צעדי אגידנו כמ
אגיד לך כי שם הנה צעדי של להם ישושם מדבר וציה
שישאו לה אף כהן תמלאמו תמלא מהם נפשי ירוחי
ורצוני ואל תתמה על תוכה המרבית כשתיים אריק חרבי
אשלוף חרבי ועל שם שהוא מריק אתה תער בשלפתה
ונמצא ריק נוטל בול לשון הרקה כמ מריק ים שקיחם וכליו
ירדו ואלתאמי אין לשון ריקות נוכל עלה יוצא לא נל חתיק
ועל השק ועל היוצא ממנו אבל לא על החרב ולא על הזיין
דחוק ולפרט אריק חרבי בלשון וירק את חכימו מצינו
לשון מוסב אף אל לשון היוצא כמ שמן תורק שמר לא

שבת ענית ה' ושרותיך חוד כנה שלמרים היה וה' כחא
 משה ידו ובי ידיו של משה כול כראיתך בראש השנה וידי
 ככדי בשביל שנת עזל במצוה ומינה אחר תחתיו ולמה לא
 יצב לו על כרובים אמר י' ש' בצער אף אני אחיה עמה
 בצער ויהי ידו אמונה ויהי משה ידו באמונה פרושות
 השמים בתפלה מאנה ובנונה עד בא השמש שחיו
 עמלקיים מכוונים אתה שעות באיסטרו לויאה באיון שעה
 הם נוצחים והעמיד להם משה את החמה ועירבב את השעות
 ויחלש חתך ראשי גיבוריך ולא השאיר לך חלשים ולא הרגן
 כולן מיכן אנו למידין שעשו על פי הדבור שלשכינה כתב
 זאת וזכרון בספר שבא עמלק להודווג ליש קודם לכל האומות
 ושם באוני יהושע המכנים אתי לארץ שיצוה אתי לשתם
 לוגמולו כאן נרמו לו למשה שיהו שעם בני אלה שרד לארץ
 כי מחה אמהה לפך אבי מזה יד כאן כי מסן אני למחותו ויקרא
 שמו שלמוכה י' נסי הקבלה עשה לנו כאן גם לא שהמוכה
 י' לא המוכיר שמו שלמוכה זוכר אתה גם שעשה המקום
 לו נסי י' הוא גם שלנו ויאמר משה כי יד על כפי ית ירו של
 הקבלה הורמה לישבע בכסאו להיות לו מלחמה בעגלת עולמי
 ומרוכס ולא נאסא ואף השם שולק לחציו נשבע הקבלה
 שאין שמו שלם וכסאו שלם עד שימחה שמו של עשו כולו
 ומשנמחה שמו יהי שמו שלם והכסא שלם שנ האויב תמו
 חרבות לנצח זה עשו שכתוב בו ועבדתו שמרה נצח עדים
 נתשת מהו אומי אחריו לי לעולם ישב הרי השם שלם כונן
 למשפט כסאו הרי הכסא שלם

ויהי לויאה את השאיר י'

חם לת פרשת ויהי בשלח
 צור לעולמינו ואחול ויסלח

וישמע יתרו מה שמע קדיעתים סוף ומלחמת עגלק
 יתרו ו שמות היו לו יתרו יתרו חובב חבר קיני רעוא מוטיא
 יתרו על שויתר פרשה אחת בתורה של ואתה תחיה מכל העם
 יתרו לכשתגיר ונעשה גר וקיים מצוות הוסיפו לו אות על
 שמו חובב שחיבב את התורה חובב הוא יתרו שז ומבני
 חובב חתן משה ויש אומי רעוא אביו שלי יתרו ומחו

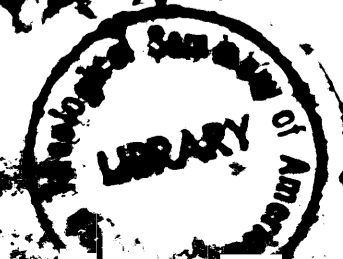
וַיִּזְכַּרְנָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת אֲרָצוֹת שֶׁחֲתִינוּקוֹת קוֹרִין לֵאמֹר אֲבִיהֶן
כִּי כָּתוּב בְּסֵפֶר חֶתָן מֹשֶׁה כִּי אֵין הִיָּה יִתְרוֹ מִתְּכַבֵּד בְּמֹשֶׁה
אֲנִי חֶתָן הַמֶּלֶךְ וְלֹשְׁעֵבֶר חִיָּה מֹשֶׁה תוֹלֵה הַגְּדוּלָה בְּחַמְיוֹ
וַיֵּשֶׁב אֶל יִתְרֵהוּ חֲתָנֹהּ לְמֹשֶׁה וְלִיָּהּ שֶׁקוֹל מֹשֶׁה כִּנְגַד כְּלִיָּהּ
אֲתָכֵל אֲשֶׁר עֵשֶׂר לֶהֶם בִּירִידַת הַמֶּן וּבְכֹאֵר וּבְעַמְלֵק כִּי
הִוְצִיאֵנִי וְגוֹ וְהַגְּדוּלָה שֶׁבְכּוֹל אַחֵר שְׁלַחִיָּה כִּשְׁאֵמִי לֹ
הֵק בְּמִדְרִין לֶךְ שׁוֹב מִצְרַיִם וְיִקַּח מֹשֶׁה אֶת אִשְׁתּוֹ וְזֵבִיּוֹג
וַיֵּצֵא אֶהֱרֹן לְקִרְיַת וַיִּפְגַּשׁוּהוּ בְּהַר הָאֵלִים וַיִּשַׁק לּוֹ אִמִּי לֹו מֵהֵיכָן
הִלְלוּ אֱמִי לֹו אֲשֶׁר שִׁנְּשָׁתִי בְּמִדְרִין וְאֵלֹוֹ בְּנֵי אִמִּי לֹו וְהֵיכָן
אֲתָה מִוֹלְדֵיךְ אִי לֹו בְּמִצְרַיִם לֹו עַל הַר אֲשׁוֹנִים אֲנִי מִצְטַעֲרִים
וְחַתָּה כִּי לְהוֹסִיף עֲלֵיךְ אִמִּי לֵה לְכִי לְבֵית אֲבִיךָ נְטִלָה שְׁכִי
בְּגִיָּה וְהִלְכָה לָהּ וַיִּצְלַלְנִי מֵחֶרֶב סַרְעָה כִּשְׁגִילוֹ רֵתֵן וְאֲבִירֵס
עַל דְּבַר הַמִּצְרִי לְפִרְעֹה וּבִיקַשׁ לְהַדּוּג אֶת מֹשֶׁה נַעֲשֶׂה צֹאֲרוֹ
כְּעַמּוּד שְׁלֹשִׁים אֱלֹהֵי מִדְבָר אֵף אֲנִי יוֹדְעִים שֶׁבְּמִדְבָר
הָיָה אֵם בְּעַבְדוֹ שְׁלִיתְרוֹ רֵבֶר הַכֵּת שֶׁהִיָּה יוֹשֵׁב בְּכַבּוּדוֹ שֶׁלְעוֹלָם
וְגִבּוֹן לְבָר לְצֵאת אֱלֹהֵי מִדְבָר מִקּוֹם תְּהוֹ לְשִׁמְעֵה דְבַר תּוֹרָה
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי מֹשֶׁה עֲלֵי־דִי שְׁלַח אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ וְגוֹ שְׁלַח
הִיָּה יִכּוֹל לִיכַנֵּס כִּמְחַנֵּה מִפְּנֵי הָעֵנָן אִם אֵין אֲתָה יוֹצֵאת בְּגִיָּה
צֵאת בְּגִיָּה אֲשֶׁתְךָ וְאִם אֵין אֲתָה יוֹצֵאת כְּגִיָּה צֵאת בְּגִיָּה בְּנִיךָ
וַיִּצְאֵם מֹשֶׁה כְּבוֹד גְּדוֹל כִּתְּכַבֵּד יִתְרוֹ כְּאֹתָה שְׁעָה שְׁכִיּוֹן
שִׁיִּצְאֵם מֹשֶׁה יִצְאֵם אֶהֱרֹן נָדַב וְאֲבִיהוֹא וּמִי הוֹא שְׂרָאָה אֵלֶיךָ
אֵלֵי יוֹצֵאִים וְלֹא הִיָּה יוֹבֵא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּשַׁק לּוֹ אִיִּנִי וְוָדַע
מִי הַשְׁתַּחֲוֶה לְמִי כִּשֶׁהוֹא אֹמֵר אֵינִי לְרַעְהוֹ מִי הוֹא הַקְּרוֹי
אֵינִי שֶׁהַמֶּשֶׁה שֶׁן וְהַאֵינִי מֹשֶׁה עֵבֶר מֵאֵר וַיִּסְפֵּר מֹשֶׁה לְחֲתָנֹהּ
לְמִשׁוֹן אֲתִלְבּוֹ לְקִרְבּוֹ לְתוֹרָה אֶת כֹּל הַתְּלָאָה שֶׁעַל הוֹס וְשֶׁל
עַמְלֵק הַתְּלָאָה לְמֹד אֶלְפֵי הַן הַיִּסּוּד שֶׁלֹּת צַח וְהַתִּיּוֹ הוֹא תִּיקִין
חִיד הַנּוֹס לְמִמֶּנּוּ לְפִרְקִים וְכֵן תְּקוּפֵד תְּרוּמָה תְּצוּפֵד
תְּוֹאָה יִיחַד יִתְרוֹ וַיִּשְׁמַח מִתְּרוֹ וְהוֹכִיחַ וְוָדַע וּמִדְּבַר מֹשֶׁה
זוֹדִין חֲדוּדִין מִצֵּר עַל אֵיבּוֹר מִצְרַיִם וְאֵם אֵינִי גִיָּה רָא
עַד עֲשֶׂה דְרִי לֹא תִיבּוֹי אֶרְמֵא בְּאִפִּיָּה עַל כֹּל הַטּוֹבָה טוֹבָה
הֵן וְהַטָּר וְהַתְּרָה וְעַל כּוֹל אֲשֶׁר הִצִּילֵי וְוָדַע עַד
עַד יִיִּהֵה עַד יִכּוֹל לְצֵאת מִמִּצְרַיִם שֶׁהִיָּה רֵאֲרֵן אֲסוּגֵת

4
הוא עב הענן שאמ לו חנה אנכי בא אליו
כה תאמי בלשון הזה אתם ראיתם הפרש בין
רואה למה שאחרים משיחין לו כשאחרים משיחין
לו פעמים שלכו חלוק מלהאמין כי טען השם ובריתך
עמך וכת אחד אומ וירד יי עלהר סיני בא חכמת
השלישי והכריע בניניהן מן השמים השמייען
קולו ליסרך ועלה הר רז כבודו בשמים ואשו וגבולתו
הארץ דא הרבין שמים ושמי השמים והציען
וכן הוא אומ ויט שמים וירד לא תעשון אתי ליה
רמות שמישי המשמשין לפני כמדוס זהו כסף את
אי כסף בא להזהיר על הכרובים שאתה עושה לשון
אתי שלא יעשם של כסף שאם שיניתם לעשותם
של כסף הריהן כאותות לפני ולי זהב בא להזהיר
שלא יוסיף על שנים שאם עשיתו הריהן לפני כלי
זהב לא תעשו לכם שלא תאמר הדיני עושה כרובים
בבתי כנסיות ובבתי מדרשות כדרך שאני עושה בבתי
עולמים לכך נאמ לא תעשו לכם מזבח אדמה מחוץ
באדמה שלא יבננו על גבי עמודים או על גבי כיסוי
דא שהיה ממלא את חלל המזבח הנחושת אדמה
בשעת חנייתן תעשה לי שתהא תחלת עשייתן לש
וזבחת עליו אצלו כמ ועליו מטה מנשה או אינו אצ
עליו ממש תלהבשר והדס על מזבח יז לין ואין שם
שחיטה כראש המזבח את עלתין ואת שלמיך אשר
מצאנך ומקדך את צאנך ואת בקדך פידוש את
עלתין ואת שלמיך בכל המקום אשר אזכיר את שמ
אשר אתן רשות לך להזכיר את שם המפורש שלי
אנוא אליך וברכתין אשרה שכינתי לך וברכתין
מיכן את למד שלא ניתן רשות להזכיר שם המפורש
בנשיאות כפים ולכרך את העם ואם מזבח אנכים וגו
וישמע אומ כל אס ואס שבתורה רשות חוץ ועג

תעשה לי הרי אם וּמִשְׁמַשׁ בְּלִשְׁוֹן כְּאִשׁוּר כְּלוֹמַר
תעשה לי מוֹבַח אֲבָנִים לֹא תִכְנַח אֶתְהַ גִּזִּית שְׁהָרִי
עֲלֶיךָ לִכְנוֹת מוֹבַח אֲבָנִים שֶׁ אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּכְנַח
מוֹבַח וְכֵן אִם כִּסְף תִּלְוֶה חוֹבָה הוּא עַל הַיְעֻבֵּט תַּעֲבִיטְנוּ
וְזֶה מִשְׁ שֶׁ בְּלִשְׁ כְּאִשׁוּר וְכֵן אִם תִּקְרִיב מִנְחָתָ כִּי כוֹרִים
גִּזְזִית הַעֲוִיר שֶׁהִיא חוֹבָה וְעַל כּוֹרֶחַךְ אֵין אִם אִם הִלְלוּ
אֵין לֹא וְדֹא אֵין וְכִלְשָׁן כְּאִשׁוּר הִם מִשְׁמַשִּׁין גִּזִּית לֵב
שֶׁפּוֹסֵלִן וּמִכְתֵּתִן כִּפְרוֹל כִּי חֲרֹכְךָ הִנְכַּת עֲלֶיךָ הָרִי
כִּי מִשְׁמַשִּׁין כֵּן שֶׁהוּא דִּילְמָא כֵּן תִּנְיָף חֲרֹכְךָ עֲלֶיךָ
וְהִלְלִיךָ הַאֲלֵמוֹת שֶׁאִם הִנְכַּת עֲלֶיךָ כְּרוֹל חִלְלֵתָ שֶׁהַמוֹבַח
גִּבְרָא לְהָאֲרִיךְ יָמָיו שְׁלֵאֲרִים וְהַכְּרוֹל נִכְדָּא לְקַצֵּר יָמָיו -
שְׁלֵאֲרִים אֵין זֶה כְּרִיךְ שִׁינְיָף הַמְקַצֵּר עֲלֵהּ מֵאֲרִיךְ וְעַד
שֶׁהַמוֹבַח מֵעוֹל שְׁלוֹם כֵּיִן יֵבֵל לֹא צִיָּהֵן שֶׁבְּשָׂמַיִם לְפִיכֵךְ לֹא
יִבָּא עֲלֵיךְ כוֹרֶת וּמַחְבֵּל וְהִלְאֵ דְכָרִים קִל וְחֹרֵם וּמָה אֲבָנִים
שֶׁאֵינְטָרוֹאוֹת וְשׁוֹמְעוֹת וְלֹא מוֹדְבוֹת עֲלֵיךְ שֶׁמְטִילוֹת
שְׁלוֹם אִם תוֹרָה לֹא תִכְיָף עֲלֶיךָ כְּרוֹל הַמְטִיל שְׁלוֹם -
כֵּיִן אֵישׁ לֹא שִׁתּוֹ בֵּין מִשְׁפַּחָה לְמִשְׁפַּחָה כֵּיִן אֲדָם לְחֵי
יֵבֵל אֶחָת כְּמִיָּה וְכִיָּה שֶׁלֹּא תִבּוֹא אֶתְפּוֹד עֲנוֹת לֹא תַעֲלֶה -
בְּמַעֲלוֹת כְּשֶׁאֲתָה בְּנָה כִּבְשׁ לְמוֹבַח לֹא תַעֲשֶׂהוּ מַעֲלוֹת
פְּעֻלוֹת אֲשֶׁר לֹא בְּלֵעַ אִם חֵלֶק יֵהֵא וּמִשׁוֹפֵעַ אִישׁוּר לֹא
תִגְלֶה עֲרוֹתְךָ שֶׁעֲלֵיךְ הַמַּעֲלוֹת אֲתָה צָרִיךְ לְהִרְחֹיב -
כִּסִּיעוֹתֶיךָ וְאֵעִם שֶׁאֵינְטָ גִילוֹי עֲרוֹה מִמֶּשׁ שְׁהָרִי כֵּת -
וְעִשָּׂה לְהֵם מִכְּנֵסֵי בְּדִ מִכֵּל מִקּוֹס הַרְחֵכָה הַפְּסִיעֵת קָרוֹב
לְגִילוֹי עֲרוֹה הוּא וְאֲתָה נוֹחַ גְּבַהֵם מִנְּהַג בִּיּוֹן וְהָרִי דְכָרִים
קִל וְחוֹמָה וּמָה אֲבָנִים הִלְלוּ שֶׁאֵין בְּהֵם דַּעַת וְלֹא לְהַקְפִּיד
עַל כּוֹיּוֹנֵם אֲמִרָה תוֹרָה הוּא יְלוֹיֵשׁ בְּהֵם צוֹרֵךְ לֹא תִכְנֵהֵם
בְּהֵם מִנְּהַג בִּיּוֹן שֶׁפִּינֵךְ שֶׁהוּא כְּדָמוֹת יוֹצֵר וּמִקְפִּיד עַל
כּוֹיּוֹנוֹ עַל אֶחָת כְּמִיָּה וְכִיָּה -

חֵסֵלֵת וְיִשְׁמַע יִתְרֵן

וְיִשְׁמַע יִתְרֵן וְיִשְׁמַע יִתְרֵן

03854